

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2016. március hó 9. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2015. évi december hó 08. napján kihirdetett 10.B.38/2015/16. számú ítéletét megváltoztatja akként, hogy a szabadságvesztés büntetés tartamát 1 (egy) év 4 (négy) hónapra, a közügyektől eltiltást 2 (kettő) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Miskolci Törvényszék 10.B.38/2015/16. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulata). Ezért 2 év 4 hónap szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Kimondta, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetést börtönben kell végrehajtani.

Elrendelte a Kazincbarcikai Járásbíróság 13.B.443/2013/2. számú ítéletével kiszabott 6 hónapi fogházbüntetés végrehajtását. Megállapította, hogy vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A törvényszék rendelkezett a bűnjelek sorsáról, illetőleg kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és a védő enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést, az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben kifogástalanul értékelte, az általa megállapított tényállás megalapozott, így az irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 351. § (1) bekezdése szerint.

Az irányadó tényállás alapján a vádlott bűnösségére vont következtetés helytálló, cselekményének minősítése törvényes.

A törvényszék helyesen jutott arra a következtetésre, hogy vádlott azon magatartása, amelynek során megszúrta a sértettet, egyértelműen a testi sértés okozására irányult.

Az első fokon eljáró bíróság körütekintően vizsgálta a vádlott elkövetési szándékát. Ezzel összefüggésben arra a megállapításra jutott helytállóan, hogy az elkövetési eszközként használt kés, valamint a nyak, illetve a fej felé történő több esetben megkísérelt szúrás alkalmas akár életveszélyes vagy halálos sérülés okozására is.

Az esetleges emberölésre irányuló kijelentés hiánya, továbbá a vádlott, valamint a sértett közötti egyéb olyan körülmény hiánya, amelyek arra utalhattak volna, hogy a vádlott szándéka a sértett életének elvételére is kiterjedt volna, összességében arra a következtetés levonására voltak alkalmasak, hogy vádlott szándéka ... sértett életének kioltására nem terjedt ki. Ezzel szemben laikusok számára is ismertén a főereket tartalmazó nyak késsel történő támadása egyértelműen alkalmas arra, az általános élettapasztalat figyelembe vételével is, hogy a sértettnek életveszélyes sérülést okozzon.

Figyelemmel az előbbiekre a törvényszék kifogástalanul vont következtetést arra, hogy a vádlott szándéka nem kizárólag könnyű vagy esetlegesen 8 napon túl gyógyuló, hanem akár életveszélyes sérülés okozására is kiterjedt legalább eshetőlegesen szándékkal.

Mindezekre tekintettel a törvényszék vádlottat bűnösnek találta a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő és büntetendő életveszélyt okozó testi sértés büntetvényének a Btk. 10. §-ában meghatározott kísérletében.

Az ítéletábra külön kiemeli azt, hogy igaz ugyan, miszerint 8 napon belül gyógyuló sérülése keletkezett a sértettnek, de a vádlott kitarotán több szúrást irányzott élet kioltására alkalmas késsel a sértett fej, illetőleg nyak irányába, melynek hatására az életveszélyes sérülés bekövetkezését a sértett elhárító magatartása hiúsította meg.

Testi sértési cselekmény esetén a valóságosnál súlyosabb eredménynél kísérlet címén akkor van helye a büntetőjogi felelősség megállapításának, ha a tárgyi és az alanyi körülményekből az a következtetés vonható le, hogy az elkövető szándéka legalább eshetőlegesen - a súlyosabb eredmény előidézésére irányult, amely az elkövetőn kívül álló okból maradt el (BH. 1993.653.).

Életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének a megállapításánál az elkövetés módján, az eszköz jellegén, a sérülés célba vett helyén túlmenően azt is vizsgálni kell, hogy az életveszélyes sérülés bekövetkezése reális lehetőségét az elkövető tudata átfogta-e, és az ilyen sérülés bekövetkezésébe belenyugodva cselekedett-e (BH. 1997.378.).

A ténylegesen bekövetkezett, 8 napon túl gyógyuló testi sértésnél súlyosabb - életveszéllyel járó - eredmény előidézésére irányuló szándék fennállására, így a cselekménynek életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérleteként történő értékelésére ugyanakkor nincs alap, ha a sértett a bántalmazással szemben védekezést nem fejtett ki, a tettegességbe elhárítólag harmadik személy nem avatkozott be és a vádlotton kívül álló egyéb olyan külső ok sem ismerhető fel, amely az életveszélyes sérülését bekövetkezését megakadályozta volna (BH.1995.615.II.).

Az első fokon eljáró bíróság kimerítően számba vette a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket.

A Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő és büntetendő életveszélyt okozó testi sértés büntetése esetében 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés büntetés a büntetési tétel.

A Btk. 86. § (1) bekezdés c) pontja kimondja, hogy a szabadságvesztés végrehajtása nem függeszthető fel azzal szemben, aki a szándékos bűncselekményt a szabadságvesztés végrehajtásának befejezése előtt vagy felfüggesztésének próbaideje alatt követte el.

A vádlott cselekményét korábbi felfüggesztett szabadságvesztés büntetésének próbaideje alatt követte el, így jelen ügyben kiszabásra kerülő szabadságvesztés büntetése felfüggesztésére nincs lehetőség.

A vádlott cselekménye ugyanakkor kísérleti szakban maradt.

A Btk. 82. § (1) bekezdése értelmében a büntetési tételnél enyhébb büntetés szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel túl szigorú lenne.

A (2) bekezdés c) pontja rögzíti, hogy ha az (1) bekezdés alapján a büntetési tétel alsó határa 2 évi szabadságvesztés, ehelyett legkevesebb 1 évi szabadságvesztést lehet kiszabni.

A Btk. 82. § (4) bekezdését felhívva kísérlet vagy bűnsegély esetében, ha a (2) bekezdés alapján kiszabható büntetés is túl szigorú lenne, a büntetést a (2) bekezdés soron következő pontja alapján lehet kiszabni.

A BH. 1993.401.III. jogeset szerint az életveszélyt okozó testi sértés büntetése távoli kísérletének a megállapítása megalapozhatja az ún. kétszeres enyhítés alkalmazását, ugyanakkor ennél a bűncselekménynél a szándék eshetőleges volta nem értékelhető enyhítő körülményként.

Jelen ügyben az eset összes körülményét figyelembe véve, tekintettel az enyhítő és a súlyosító körülményekre is, az ítélet arra a meggyőződésre jutott, hogy a büntetési tétel alsó határához, a 2 évhez képest enyhítő szakasz alkalmazásával, egyszeres leszállással lehetőség van a vádlottal szemben enyhébb szabadságvesztés büntetést kiszabni a Btk. 82. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pontja, illetőleg (4) bekezdés alkalmazásával.

A másodfokú eljárásban az 1 év 4 hónapi szabadságvesztés meghatározásánál az ítélet figyelemmel volt arra is, hogy a vádlott 2013-ig jogkövető életvezetést tanúsított, kedvező, konszolidált körülmények között élt, csaknem 50 éves koráig összetűzésbe nem került a törvénnyel. Legutolsó elítélése szabálysértési értékre, erdőben, jogellenes fakivágással elkövetett lopás vétsége volt, melyet megelőzően ittas járművezetés vétsége miatt ítélt el a bíróság.

A szabadságvesztés büntetés mellett a mellékbüntetés enyhítésére is lehetőséget látott az ítélet, melyet 2 év közügyektől eltiltásra mérsékelte.

Az enyhítés érdekében bejelentett vádlotti és védői fellebbezések alaposak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét, míg azt egyebekben helybenhagyta a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében.

Debrecen, 2016. március 9.

Dr. Balla Lajos sk.	Nagy Éva sk	Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék: A Miskolci Törvényszék 10.B.38/2015/16. számú ítélete az ítélőtábla jelen határozatában írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2016. március 9.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke